

Til § 2.

Reglen i Stk. 1, 2det Punktum vil være at forstaa saaledes, at saafremt Købesummen mere end uvæsentligt overstiger det Beløb, for hvilket Sælgeren i sin Tid har erhvervet Ejendommen, vil Tilladelse kun kunne gives i rene Undtagelsestilfælde.

Til Stk. 2 bemærkes, at der kun, naar vedkommende Selskabs Hovedformaal er at eje fast Ejendom, kan stilles Betingelser vedrørende Aktierne m. v., og Betingelsen kan altsaa f. Eks. ikke anvendes overfor et Industriselskab, selv om en væsentlig Del af Selskabets Kapital er bundet i Fabriksbygninger. Ved Bedømmelsen af, hvad der er Selskabets Hovedformaal, maa der imidlertid lægges Vægt paa Selskabets nuværende Hovedformaal. Hvis saaledes et Selskab, der tidligere har drevet Handel, nu væsentligst har sin Kapital anbragt i fast Ejendom, maa det at eje fast Ejendom siges at være Selskabets Hovedformaal. Ved Bedømmelsen af, om Tilladelse til Omsætning af Aktier eller Andelsbeviser, der er belagt med den i Bestemmelsen nævnte Klausul, kan gives, maa samme Synspunkter gøre sig gældende som med Hensyn til Tilladelse til Omsætning af selve Ejendommen.

Det er meget ønskeligt, at Forslagets Bestemmelser ikke kommer til at virke hæmmende paa Boligproduktionen og Beskæftigelsen, og Stk. 3 udtaler derfor, at Tilladelse i det i § 1, Stk. 1, Pkt. 1) nævnte Tilfælde (2-Aars Reglen) som Regel skal meddeles bl. a. i de ikke ualmindelige Tilfælde, hvor en Byherre køber en Grund, opfører et Hus paa denne og derefter afhænder den saaledes bebyggede Grund.

Til § 3.

For ikke at bebyrde Administrationen med at tage Stilling til en Række Sager, hvor det paa Forhaand maa anses for usandsynligt, at de Forhold, som Loven søger at modvirke, foreligger, har man i § 3 opregnet en Række Tilfælde, hvor det synes ubetænkeligt, at Overdragelse kan ske uden Tilladelse.

Fornødne Attester og lign. til Dokumentation af, at Tilladelse er ufornøden, maa forevises for Tinglysningsdommeren.

Til § 4.

Erklæring om, hvorvidt en Ejendom kan betragtes som en Landbrugsejendom efter Stk. 2, maa paa samme Maade som i Henhold til Gælds begrænsningsloven udstedes af vedkommende Kommunalbestyrelse, jfr. herved Reglen i § 6.

Til § 5.

Medens der allerede under Landbrugsministeriets Forretningsomraade findes sagkyndige Organer, der for saa vidt angaar Landbrugs- og Skovejendomme vil kunne tage Stilling til, om Tilladelser til Overdragelse vil kunne meddeles, har man fundet det rettest, at der, for saa vidt angaar andre Ejendomme, under Indenrigsministeriet oprettes et særligt Udvalg, hvori saavel Sagskundskab som almene Hensyn vil kunne blive repræsenteret.

Til § 6.

Ved Afgørelsen af, om Tilladelse til Overdragelse af fast Ejendom kan meddeles, vil Spørgsmaalet om Købesummens Størrelse ofte spille en ikke uvæsentlig Rolle, jfr. saaledes § 2, Stk. 1. Da det imidlertid kan tænkes, at en Del af Købesummen søges skjult gennem samtidig Overdragelse til Overpris af Tilbehør, Løsøre m. v., har man i § 6 i Slutningen indføjet en Bestemmelse med det Formaal at skaffe Oplysning frem om saadanne Transaktioner.

Til § 7.

Da det til Gennemførelsen af Loven er af afgørende Betydning, at de Oplysninger, der afgives til Myndighederne, er rigtige, har man ment, at Straffen for Afgivelse af urigtig Erklæring paa Tro og Love i de af Loven omhandlede Forhold maatte være Hæfte eller under skærpende Omstændigheder Fængsel indtil 2 Aar, uanset at Straffen for denne Forseelse efter Straffelovens § 161 vil kunne begrænses til Bøde.